

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan næsten ikke lade være med at ryse på hovedet efter sådan et indlæg. »De folk, der sidder rundt om på restauranter og kroer, ved meget bedre«. Er det de to fremragende journalister, der har afdækket det her, som politiet ikke kunne, der karakteriseres på den måde?

Jeg har først en bemærkning til hr. Bjørn Elmquist, der spørger, om han må kalde mig associeret medforslagsstiller. Ja, hr. Bjørn Elmquist har jo lov til at kalde mig, hvad han har lyst til heroppe fra denne talerstol, så længe han blot bruger gloser, som formanden godtager. Så hr. Bjørn Elmquist må altså også kalde mig associeret medforslagsstiller, men det bliver bemærkningen ikke rigtigere af. Jeg har sagt, at jeg er ikke medforslagsstiller, og jeg synes, at beslutningsforslaget ikke er heldigt formuleret. Det mener jeg fortsat. Jeg håber, at vi i udvalget kan drøfte et sådant udvalg, og jeg håber, at vi dér kan finde frem til en bedre formulering.

Jeg vil gerne svare justitsministeren, der spurgte, om jeg mente, at retssikkerheden skal gælde også i denne sag, Ja, det mener jeg.

Jeg vil gentage: hvorfor i alverden tager politiet ikke brevet af 3. juni fra rederiet op og får hurtigt konstateret, at det selskab i London ikke eksisterer på den opgivne adresse, der er en privat bolig på et torv? Hvis man virkelig spørger tidligt og det trækker ud med svaret, hvorfor benytter man så ikke den danske ambassade?

Må jeg derefter føje til – det skal også gælde som syar til nogle af de øvrige ordførere i denne sag – at min opfattelse er den, at justitsministeren – den nuværende justitsminister, hr. Ninn-Hansen, for at ingen skal være i tvivl om, hvem jeg henviser til – har svaret på korrekt måde og, så vidt jeg kan skønne, udtømmende på de spørgsmål, vi har stillet. Men jeg vil have lov til at tvivle på, om vi i retsudvalget har været tilstrækkelig dygtige til at stille de rigtige spørgsmål. Det er derfor, jeg gerne vil have en eller anden undersøgelse sat i gang, for jeg vil vove den påstand, at retsudvalgets medlemmer ikke er sat ind i retsudvalget og valgt efter, om de i en sådan sag kan stille de rigtige spørgsmål. Men der må ikke herske nogen tvivl om min

opfattelse af de svar, vi har fået. Jeg mener, at vi har fået svar på det, vi har spurgt om.

Måtte jeg så komme med en bemærkning til hr. Ole Espersen, den forrige justitsminister. Hr. Ole Espersen siger: jeg var betænkelig ved at blande mig, det er en alvorlig sag, at justitsministeren blander sig. Ja vel, men det havde været en god fortsættelse af hr. Oles Espersens forgængers arbejde i denne sag. Hr. Henning Rasmussen bad om, at man fremskyndede sagen og gjorde arbejdet meget grundigt. Det havde været godt, om hans efterfølger havde sagt: er det nu gjort grundigt nok? Hvorfor har man f.eks. ikke benyttet det brev af 3. juni?

Wilhelm (VS):

Justitsministeren rejste en række spørgsmål, som jeg allerede har sagt er højst relevante, og jeg håber at kunne nå at besvare dem alle sammen.

Hvem skal undersøgelsen rettes imod? Det mener jeg egentlig jeg har besvaret. Den skal rettes mod politiets og anklagemyndighedens arbejde med denne sag, men selvfølgelig også behandle de vilkår, politiet og anklagemyndigheden har, de vilkår, hvorunder de forskellige instanser, herunder også justitsministeriet, akkviacerede ved, at efterforskningen blev opgivet, og de vilkår, som udenrigsministeriet gav for politiefterforskning osv.

Jeg vil godt tilføje, at jeg har ingen konkret mistanke mod nogen som helst. Det er muligt, hr. Riishøj har det, jeg har det ikke. Men jeg synes, det er noget pjat, som hr. Ole Espersen gør, at gøre det til et spørgsmål om, hvorvidt man kan tilslutte sig forslaget eller ej. Der er lagt så graverende ting frem her, at man ikke behøver at have nogen konkret mistanke for at have et ønske – et berettiget ønske, og jeg mener for socialdemokratiet et helt nødvendigt ønske – om en uvildig undersøgelse af, hvordan det kunne gå til.

Hvilken form skal undersøgelsen have? Det har jeg svaret på. Jeg har givet et konkret bud, men har sagt, at det skal man ikke hænge sig i. Vi er helt parat til under udvalgsarbejdet at drøfte formen, og det er bevidst, at vi ikke har låst os fast på et eller andet. Men jeg har nævnt, at vi er ikke indstillet på, medmindre andre vil insistere, at det skal være på rigsretniveau eller kommis-